

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ПРИКАРПАТСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ВАСИЛЯ СТЕФАНИКА
НАУКОВА БІБЛІОТЕКА

СЕРІЯ
«ВЧЕНІ ПРИКАРПАТСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ»

ВАСИЛЬ ВАСИЛЬОВИЧ ГРЕЩУК

*бібліографічний показчик
(до 70-річчя від дня народження)*

Івано-Франківськ
Місто НВ
2019

УДК 016:811.161.2

Г 81

Друкується за ухвалою Вченої ради Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника

Серія «Вчені Прикарпатського національного університету»

Відповіdalnyj редактор: кандидат філологічних наук, доцент *Михайло Бігусяк*.

Упорядники: кандидат філологічних наук, доцент *Валентина Грещук*, завідувач Інформаційно-бібліографічного відділення Наукової бібліотеки Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника *Ольга Блинчук*.

Автор передмови: кандидат філологічних наук, доцент *Віра Пітель*.

Г 81 Грешук Василь Васильович : бібліографічний покажчик (до 70-річчя від дня народження) / Упоряд. Валентина Грешук, Ольга Блинчук. Відп. ред. Михайло Бігусяк. – Івано-Франківськ : Місто НВ, 2019. – 64 с. + іл. (Серія «Вчені Прикарпатського національного університету»).

ISBN 978-966-428-643-2

У бібліографічний покажчик увійшли наукові студії та інші праці доктора філологічних наук, професора, директора Інституту українознавства, завідувача кафедри української мови Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника Василя Васильовича Грешука. Назви праць та їх бібліографічний опис подаються мовою публікацій матеріалу.

УДК 016:811.161.2

ISBN 978-966-428-643-2

© Наукова бібліотека та Факультет філології
Прикарпатського національного університету
імені Василя Стефаника, 2019

ЗМІСТ

Життя і слово як дія, чин. <i>Віра Пітель</i>	6
Наукові публікації	17
Редактування	46
Навчально-методичні матеріали	49
Окремі публіцистичні матеріали, інтерв'ю	51
Наукове керівництво дисертаційними дослідженнями	53
Опонування дисертацій	57
Бібліографічні матеріали	63

Життя і слово як дія, чин (до ювілею професора Василя Грещука)

Дія є найвиразнішим розкриттям людини

Г.-В. Ф. Гегель

2 червня виповнюється 70 років з дня народження Василя Васильовича Грещука – доктора філологічних наук, професора, завідувача кафедри української мови Прикарпатського національного університету ім. В. Стефаника, заступника голови спеціалізованої ради із захисту кандидатських дисертацій у цьому ж навчальному закладі та члена спеціалізованої вченої ради із захисту кандидатських дисертацій у Львівському національному університеті ім. І. Франка, головного редактора журналу Інституту українознавства «Українознавчі студії», голови редакційної ради «Вісника Прикарпатського університету», члена редколегії науково-теоретичного журналу Інституту української мови НАН України «Українська мова».

Життя Василя Грещука – приклад того, як доля веде людину до її призначення. Народився ювіляр 2 червня 1949 р. в мальовничому селі Старі Кривотули (Івано-Франківщина) в сім'ї Ганни й Василя Грещуків. Ім'я батьки дали на честь маминого брата Василя, який у 1945 р. трагічно загинув у партизанці.

Спочатку було навчання в Старокривотульській восьмирічці (1955–1963), а потім – у Отинійській середній школі (1963–1966 рр.). Юнак виявляв хист до філології й точних дисциплін, зокрема до математики, навіть хотів пов'язати свою долю з цією наукою. Однак любов до слова повела його іншою дорогою. В. Грешук пробує писати художні твори, публікує в місцевих газетах замітки про події в рідному селі. З'являється мрія стати журналістом. Шкільний учитель-словесник радить Василеві Грещуку спочатку вступити на українське відділення філологічного факультету Івано-Франківського державного педагогічного інституту ім. В. Стефаника, а вже потім перевестися на журналістику (через відсутність двох років стажу – обов'язкової умови вступу на цю спеціальність).

У 1966 р. Василь Васильович стає студентом і починає розуміти, що саме філологія – його покликання. Перші наукові зацікавлення пов’язані з відвідуванням спецсемінару, який проводив молодий тоді кандидат наук А. Зеленько (з п’ятдесяти охочих займатися науковими пошуками згодом залишилося шестero, серед них – В. Грещук та майбутній дослідник в галузі ономастики М. Гaborак, який через багато років захистить кандидатську дисертацію під керівництвом Василя Васильовича). Студенти мали змогу обговорювати різні наукові проблеми, самостійно проводити лінгвістичні дослідження. Філологічні зацікавлення Василя Грещука помітив декан філологічного факультету В. Верещака. Він знайомить третьокурсника з професором Львівського університету ім. І. Франка І. Коваликом, який тоді читав спецкурс зі словотвору для четвертоокурсників Івано-франківського інституту. В. Грещук за власним бажанням відвідує лекції професора, зустріч з яким виявилася знаковою в його житті. Іван Ковалик стане для Василя Васильовича не тільки науковим керівником, а й ідеалом Вченого та Людини.

Під час навчання Василь Грещук неодноразово виступав на студентських наукових конференціях, зокрема на республіканській конференції представив доповідь на тему: «Назви спорідненості і своїства у фольклорі села Старі Кривотули». Також брав активну участь у студентському житті, танцював у відомому ансамблі «Верховинка» з дня її заснування.

Закінчивши в 1970 р. з відзнакою інститут, В. Грещук мав право першочергового вибору під час розподілу майбутнього місця роботи, однак, сповнений романтизму та ентузіазму, іде працювати на Рівненщині (Дубровицький район, село Мочулище) у восьмирічну школу. Дотепер з особливою ностальгією та теплом згадує роки, проведені серед доброзичливих поліщуків. У цей період основне коло його наукових зацікавлень – методика викладання мови в школі. Зауважуючи труднощі в засвоенні місцевими дітьми літературної мови, розробляє методичні матеріали, спрямовані на допомогу учням, виступає на районних і обласних педагогічних читаннях, у республіканському журналі «Українська мова та література в школі» виходить його стаття «З досвіду роботи над діалектизмами».

Бажання ґрутовного наукового вивчення мови спонукає Василя Грещука до вступу в аспірантуру. Складаючи кандидатський іспит з філософії в Українському інституті інженерів водного господарства, вражає екзаменаторів своїми близкучими знаннями й отримує пропозицію стати асистентом кафедри філософії. Після певних роздумів Василь Васильович погоджується, бо ця дисципліна ще зі студентських років була однією з його улюблених. Докладає великих зусиль, щоб звільнитися з роботи на Рівненщині, бо не минув дворічний термін обов'язкового відпрацювання за направленням. Якось у приватній розмові йому повідомили, що на вакантну посаду готовують впливову людину. Вирішує нічого не з'ясовувати, не боротися, бо десь відчуває, що це не зовсім його шлях. Згодом влаштовується вчителем української мови і літератури в Петрівську середню школу на Івано-Франківщині.

Не полишаючи мрії про наукову працю, у 1971 р. В. Грещук готується до кандидатського іспиту з української мови, подає документи у Львівський університет ім. І. Франка. Завідувач відділу аспірантури радить звернутися на кафедру української мови, яку тоді очолював професор І. Ковалик. Так доля вдруге дарує зустріч з цим видатним ученим.

Після розмови з Василем Васильовичем Іван Ковалик погоджується стати його науковим керівником. У 1979 р. В. Грещук успішно захищає кандидатську дисертацію на тему «Словотвірна й лексико-семантична структура українських деад'єктивів на *-ість, -ство, -ота, -ина, -изна*», а в 1993 р. відбувається захист його докторської дисертації, присвяченої актуальній лінгвістичній проблемі – «Типологія українського відприкметникового словотвору» (науковий консультант – професор А. Грищенко).

Загалом Василеві Грещуку належить понад 230 наукових публікацій. У сучасній лінгвістиці відомі його праці в галузі теоретичних питань дериватології та словотвору української мови, діалектології, лексикології, семасіології, історії української літературної мови, мови художньої літератури, лексикографії.

Продовжуючи наукові традиції свого вчителя професора Івана Ковалика, Василь Васильович створив школу основоцентричної дериватології. Монографія «Український відприкметниковий

словотвір» (1995), присвячена світлій пам'яті І. Ковалика, стала узагальненням багаторічної праці Василя Грешука в галузі вивчення особливостей українського словотвору. У ній детально проаналізовано прикметники як твірну базу в сучасній українській літературній мові, встановлено чинники детермінації словотвірної спроможності різних класів твірних ад'єктивів, обґрунтовано необхідність застосування поряд із поширеним та загальноприйнятим формантоцентричним підходом основоцентричного підходу до вивчення словотвору, висвітлено теоретичні проблеми основоцентричної дериватології (словотвірна «основологія» колись була започаткована І. Коваликом) і на практиці реалізовано основоцентричний підхід до аналізу словотвірних одиниць.

Подальший розвиток і поглиблення концепція словотвору отримала в монографії «Нариси з основоцентричної дериватології» (2007), підготовленій Василем Грешуком і його учнями. У ній автори, не заперечуючи комплексного підходу до словотвору, зосереджують увагу на формуванні основоцентричного аспекту з його специфічними завданнями та прийомами аналізу мовного матеріалу, здійснюють фрагментарний опис відіменникового, відприкметникового та віддієслівного словотвору сучасної української мови на засадах основоцентричної дериватології.

Діапазон наукових зацікавлень ученого не обмежується словотвором, хоча різноаспектні дериватологічні студії можна вважати провідним мотивом його наукової діяльності. Мовна ситуація в Галичині, проблеми формування української літературної мови на західноукраїнських землях, мова галицьких митців слова, її роль у розбудові української літературної мови теж постійно в полі зору дослідника. Привертає увагу низка статей, у яких висвітлено широкий спектр проблем функціонування української мови в Галичині у XVIII–XIX, у середині XIX та в другій половині XIX – початку XX ст., зокрема «Українська мова в Галичині кінця XVIII – початку XIX ст.», «Проблеми розвитку української літературної мови в Галичині середини XIX ст.», «Лексика української літературної мови в Галичині середини XIX ст.: діалектне підґрунтя, запозичення, словотвір», «Роль Галичини в

розвитку української і польської літературних мов другої половини XIX – початку ХХ століття», «Поетична творчість Івана Франка і розвиток лексики української літературної мови кінця XIX – поч. ХХ століття».

У науковому доробку Василя Грещука окремою темою стали численні дослідження діалектного розмаїття Прикарпаття та використання діалектних одиниць у мові української художньої літератури, які узагальнено в розділі «Діалектна диференціація: регіональний аспект» колективної монографії «Етнос. Соціум. Культура: регіональний аспект» (2006) та в монографії «Південно-західні діалекти в українській художній мові. Нарис» (2010), співавтором якої є Валентина Грещук.

Системне вивчення діалектного слова в художньому тексті спонукали Василя Грещука до створення інноваційного словника, покликаного лексикографічно опрацювати сегмент діалектної лексики та фраземіки, освоєної українською художньою мовою. Учений розробив концепцію та принципи укладання словника «Гуцульська діалектна лексика та фраземіка в українській художній мові», сформував спеціальну картотеку гуцульських діалектних слів та стійких словосполучень, засвідчених у мові текстів української художньої літератури XIX – початку ХХІ ст., на основі якої професор та його учні впродовж більше ніж десяти років створили цей словник у двох томах, який незабаром буде опубліковано. У ньому охарактеризовано значення понад 7,5 тисяч гуцульських діалектизмів, не враховуючи фонетичних варіантів, проілюстровано використання їх кожним автором у своїх художніх текстах із паспортизацією та відзначено образне вживання.

Паралельно з практичною роботою над укладанням зазначеного словника дослідник вивчає специфіку й особливості використання та функціонування діалектного слова в художньому тексті. Ці напрацювання й досвід створення згаданого словника висвітлено в монографії «Діалектне слово в тексті та словнику» (2015), написаній у співавторстві з Валентиною Грещук.

Про широкий спектр наукових зацікавлень В. Грещука засвідчує рубрикація його монографії «Студії з українського

мовознавства» (2009), до якої увійшли вибрані праці вченого. Кожен розділ представляє ґрутовні напрацювання професора в певній ділянці мовознавства. Скажімо, у «Теоретичних питаннях словотвору» окреслено основні підсумки й перспективи дериватології як окремої лінгводисципліни, визначено її місце в сучасній науковій парадигмі, розглянуто передумови формування й перспективи розвитку в межах дериватології окремого напрямку – семантичної дериватології, яка би зосереджувалася на комплексному дослідженні словотвірного значення. Учений описує функціональний аспект вивчення словотвору, уточнює деякі теоретичні питання словотвірного значення та словотвірної категорії, з'ясовує взаємозв'язок словотвору й полісемії слова, аналізує специфіку лексикалізації словотворчих афіксів. Василь Васильович здійснює ґрутовний аналіз дериватологічної концепції Івана Ковалика, яка закладала підвиалини для розвитку найважливіших проблем теорії та практики опису словотвірної системи слов'янських мов.

В іншому циклі публікацій простежено історію, окреслено стан та перспективи основоцентричної дериватології. Відповідно до її основних принципів професор зосереджується на теоретичних та практичних аспектах дослідження твірної основи, словотвірної парадигми, дериваційно релевантних параметрів твірних слів, словотворчої спроможності прикметників у сучасній українській мові зокрема та в порівнянні з польськими ад'єктивами.

У полі наукового дослідження В. Грещука також семантико-словотвірна структура абстрактних відприкметникових та віддієслівних іменників. Скажімо, проаналізовано історію словотвору українських деад'єктивів на *-ість* (*-ость*), *-ство*, *-ота*, *-ина*, *-изна* (окремізних упорівнянні з російськими), описано природу спільнокореневих іменників на *-ість*, *-ота*, *-изна*, *-ба*, *-ння* сучасної української мови, встановлено семантику та словотвірну структуру спільнокореневих декад'єктивів на *-інь*, *-ість*, *-ота*, *-ина*, *-изна* та *Øc*.

Василь Васильович – вихоць із Галичини, місцеве мовлення є його рідною стихією, тому науковець присвячує низку ґрутовних різноаспектних досліджень вивченю мовного життя

цієї території. Як уже відзначалося, його цікавить специфіка функціонування української мови на галицьких теренах, зв'язки між територіальними діалектами й мовою художньої літератури, взаємодія літературної мови з місцевими діалектами, вплив західноукраїнського варіанта літературної мови на літературну мову загалом. Тому не випадково професор вивчає творчість таких видатних майстрів слова Галичини, як Іван Франко, Василь Стефаник, Марко Черемшина, Степан Пушик та ін. Він не тільки характеризує специфіку їх ідіостилю, а й простежує роль митців у формуванні літературної мови, визначає перспективи подальших досліджень («Роль Івана Франка у формуванні єдиної української літературної мови», «Живий вогонь слова (штрихи до мовного портрета Степана Пушки)», «Взаємодія української літературної мови і південно-західних діалектів: мова новел Василя Стефаника», «Лінгвістичне стефаникознавство: здобутки і перспективи» та ін.). Окремим розділом у вибраних працях В. Грещука подано дослідження, присвячені мовній ситуації та формуванню літературної мови і граматичної думки Галичини XIX століття.

Також у монографії Василя Васильовича йдеться про дослідників і оборонців української мови: детально проаналізовано внесок Івана Ковалика в українське та слов'янське мовознавство; описано роль Яна Бодуена де Куртене в підтримці численними науковими та публіцистичними працями статусу української мови як окремої самобутньої слов'янської мови; досліджено діяльність низки польських учених-філологів ХХ ст., спрямовану на розвиток лінгвістичної україністики.

Не оминув увагою В. Грещук у «Студіях з українського мовознавства» проблему функціонування української мови в сучасному суспільстві. У руслі соціолінгвістичних досліджень визначено стан і перспективи нашої мови, виявлено її специфіку як чинника духовної єдності та самоідентифікації нації, засобу збереження культурної самобутності насамперед діаспорної спільноти. Професор ґрунтовно аналізує місце мови як генетичного коду ментальності народу в історіософській концепції Юрія Липи.

Вивчаючи різні аспекти структури й функціонування мови, В. Грещук бере участь у підготовці низки інших колективних монографій: «Василь Стефаник – художник слова» (1996), «Євген

Желехівський у національно-культурному відродженні України» (1999), «Aktualne problemy językoznawstwa słowiańskiego» (2012), «Тарас Шевченко: погляд з третього тисячоліття» (2015), «Тенденції розвитку української лексики та граматики» (2015) «Василь Стефаник: наближення» (2017).

Василь Васильович зарекомендував себе не лише як талановитий учений, а і як добрий організатор науково-дослідної роботи. Після здобуття Україною незалежності виникла потреба різноаспектного наукового осмислення багатьох проблем українознавства, про які в радянські часи заборонено було навіть говорити. В. Грешук наприкінці 1996 року ініціює створення Інституту українознавства при Прикарпатському університеті ім. В. Стефаника. Як керівник цього структурного підрозділу, згруповує творчий колектив провідних учених гуманітарного та суспільного профілів задля розв'язання низки наукових проблем українознавства, що виникають на стику різних наук. За підтримки ректорату та обласної державної адміністрації, а також шляхом залучення спонсорських коштів Василеві Грешчуку вдається добре налагодити видавничу справу. Завдяки роботі інституту виходить щорічник «Українознавчі студії» та неперіодичний збірник «Українознавство: документи, матеріали, раритети»; підготовлено та опубліковано понад 50 монографічних досліджень, які поглинюють знання про Україну, її народ, історію, культуру, державність тощо. Стали відомими чимало забутих імен талановитих діячів науки та культури, побачила світ низка раніше заборонених літературно-мистецьких праць, які не втратили своєї актуальності.

Як редактор-упорядник, Василь Васильович опублікував низку збірників українознавчих матеріалів, зокрема: «Іван Огієнко і національно-духовне відродження України» (1992), «Просвіта»: історія, постаті, чин» (1993), «Актуальні проблеми українського словотвору» (1995), «Українознавство: документи, матеріали, раритети» (1999), «Українська мова: навчально-методичні та виховні аспекти» (1999), «Українська мова в освіті» (2000), «Актуальні проблеми українського словотвору» (2002). Науковець уклав видання: «Іван Могильницький. В'єдом'єсть о Рускомъ Языцѣ» (2003), «Іван Ковалик. Вчення про словотвір. Вибрані

праці» (2007), «Листування Івана Франка та Бодуена де Куртене» (2008), «Мова у дзеркалі особистості» (2013) тощо.

Інститут українознавства співпрацює з науковими закладами інших країн. Зокрема, цей структурний підрозділ, Ягеллонський університет і Фундація святого Володимира в Krakovі організували Міжнародну наукову конференцію «Василь Стефаник і його епоха», матеріали якої опубліковані в VII-VIII тт. «Krakівських українознавчих зошитів» (1998). Професор В. Грешук успішно налагоджує міжнародні наукові зв'язки, беручи участь у наукових конференціях, які відбувалися в Україні, Польщі, Чехії, Німеччині, Білорусі, Росії.

Василь Васильович став ініціатором і організатором проведення трьох всеукраїнських наукових конференцій, присвячених сучасним проблемам української діалектології. Вони пройшли на базі Прикарпатського національного університету та його структурного підрозділу – Коломийського інституту (2008, 2010, 2012). У 2011 р. професор брав участь в організації XIV Всеукраїнської ономастичної конференції.

Продовжуючи наукові пошуки в галузі дериватології та популяризуючи вчення про словотвір, Василь Васильович є співініціатором і співорганізатором наукових конференцій, присвячених ювілеям мовознавця І. Ковалика. В Україні склалася традиція періодично в різних навчальних закладах проводити Коваликівські наукові читання. Так, за безпосередньої участі кафедри української мови, очолюваної Василем Грешуком, у 1995 р. в стінах Прикарпатського університету ім. В. Стефаника проходили треті наукові Коваликівські читання, результати яких увійшли до збірника «Актуальні проблеми українського словотвору. Матеріали III-іх наукових читань, присвячених пам'яті професора Івана Ковалика» (1995).

У 2001 р. на базі кафедри української мови та Інституту українознавства Прикарпатського університету ім. В. Стефаника спільно з Інститутом української мови АН України створено Прикарпатський дериватологічний центр ім. І. Ковалика, керівником якого став професор Василь Грешук. Основне завдання наукового центру – різноспектнє дослідження як теоретичних

питань дериватології загалом, так і визначення й розробка актуальних проблем українського словотвору. Дериватологічний центр залучає провідних учених до вивчення важливих питань словотвору, а також рекомендує здібних дослідників до навчання в аспірантурі й докторантурі. Центр працює і над організацією та проведенням наукових конференцій. Зокрема, завдяки спільними зусиллям Прикарпатського дериватологічного центру ім. І. Ковалика, Прикарпатського університету ім. В. Стефаника, Інституту української мови АН України та Інституту мовознавства ім. О. О. Потебні НАН України до 95-річчя з дня народження Івана Ковалика відбулася Всеукраїнська наукова конференція «Актуальні проблеми українського словотвору» (2002), за матеріалами якої опублікований збірник наукових статей. А вже до 100-річчя професора в стінах Прикарпатського національного університету ім. В. Стефаника пройшла Всеукраїнська наукова конференція «Іван Ковалик і сучасне мовознавство» (2007). На пошану вченого виходить ювілейний випуск Вісника цього навчального закладу.

Наукові та навчально-методичні здобутки професора Василя Грещука пошановані належним чином. Зокрема, за наукові роботи в ділянці українознавства вчений удостоєний премії ім. В. Стефаника (2000), він нагороджений медаллю «За заслуги перед Прикарпаттям» (2012); за діяльність у галузі українознавства Наукове товариство ім. Т. Шевченка в Америці відзначило дослідника почесною грамотою імені президента НТШ Михайла Грушевського (2001). Указом Президента України ювілярові присвоєно почесне звання «Заслужений діяч науки і техніки України» (2014).

З 1992 р. В. Грещук очолює кафедру української мови Прикарпатського національного університету ім. В. Стефаника, на якій розпочав роботу після закінчення аспірантури в 1977 р. Тут він пройшов усі щаблі професійного зростання: асистент, старший викладач, доцент, професор, завідувач кафедри. Василь Васильович доклав чимало зусиль для науково-методичного зростання рівня кафедри. Сьогодні на ній працюють два професори, доктори наук (відомі в науковому світі Марія Іванівна Голянич, Володимир Михайлович Барчук), інші – кандидати наук, доценти. Під мудрим керівництвом професора кафедра української мови

Прикарпатського національного університету ім. В. Стефаника стала відомим не лише в Україні осередком різноаспектних наукових досліджень у ділянці українознавства та слов'янського мовознавства.

Ті, кому пощастило працювати й спілкуватися з Василем Васильовичем, знають його як інтелігентну, виважену, ерудовану, тактовну, добру, але, водночас, непохитну в принципових питаннях людину. Він уміє розважливо усувати непорозуміння, іноді й жартом згладжувати конфліктні ситуації. Не тільки радіє успіхам колег, а й у скрутні моменти першим робить кроки назустріч, намагається підтримати і добрим словом, і справою – делікатно, ненав'язливо. Будучи знаним ученим і відповідальним адміністратором, Василь Васильович цінує насамперед людські стосунки, ставить на перше місце особистість з її внутрішнім світом, переживаннями та власними поглядами на життя.

Студенти люблять і поважають професора В. Грещука як досвідченого викладача. Добре володіючи словом, він складні теорії пояснює доступно, уміє викликати бажання пізнавати мову (свого часу я вступила на філологічний факультет з любові до літератури, однак, прослухавши його курс «Вступу до мовознавства», зацікавилася проблемами лінгвістики).

Василь Грещук, не порушуючи зв'язності наукових поколінь, продовжив пошуки в галузі словотвору свого вчителя Івана Ковалика. Створивши дериватологічну школу, заклав підвалини для розвитку власної справи в учнях. Під керівництвом Василя Васильовича захистили дисертації 26 аспірантів та докторант. Як науковий керівник, спонукає молодих дослідників бути виваженими в судженнях та оцінках, поважати факти, обережно ставитися до новомодних термінів, неухильно дотримуватися наукового етикету. Він ніколи не нав'язує свої погляди на ту чи іншу наукову проблему, а, де потрібно, скеровує влучним запитанням, доречним зауваженням. І, як справжній Учитель, не підносить істину, а мотивує до її пошуку.

Міцного Вам здоров'я, реалізації всіх творчих задумів, родинного тепла й просто людського щастя, дорогий і шановний наш ювіляре!

Віра ПІТЕЛЬ,
кандидат філологічних наук

Бібліографічні матеріали (публікації про вченого)

1. Городенська К. Г. Грещук Василь Васильович. *Українська мова* : енциклопедія / 3-е вид., зі змінами і доповн. / Ред. кол.: В. М. Русанівський, О. О. Тараненко, М. П. Зяблюк та ін. Київ : Українська енциклопедія ім. М. П. Бажана, 2007. С. 131.
2. Грещук Василь Васильович. *Наукова еліта Івано-Франківщини : доктори наук, професори Прикарпатського національного університету ім. Василя Стефаника* : довідник / Відп. ред. І. Миронюк. Івано-Франківськ: Нова Зоря, 2007. С. 38–39.
3. Грещук Василь Васильович. *Вчені Прикарпаття : Біографічний довідник (XX–XXI ст.)* / Гол. ред. О. Д. Джура. Брошнів : Таля, 2003. С. 251–252.
4. Пітель Віра. Обранець науки як долі (до 60-річчя професора В. В. Грещука). *Українська мова*. 2009. № 2. С. 108–115.
5. Василь Васильович Грещук: покажчик публікацій (до 60-річчя від дня народження) / Упоряд. О. Б. Гуцуляк. Відп. ред. М. В. Бігусяк. Івано-Франківськ : Видавничо-дизайнерський відділ ЦПТ Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, 2009. 36 с.
6. Піхманець Р., Пітель В. Магічна сила словотвору. *Галичина*. 2009. № 79 (2 червня).
7. Бойчук Василь. Грані таланту мовознавця – вченого і педагога. *Вперед*. 2009. № 21 (29 травня).
8. Обранець науки як долі. До 60-річчя професора Василя Грещука. *Галицький кореспондент*. 2009. № 21 (4 червня).
9. Білоусенко Петро. Наукові обшири відомого вченого. *Українська мова*. 2011. № 1. С. 107–118.
10. Грещук Василь Васильович. *Українська граматика в іменах* : енциклопедичний словник-довідник : науково-довідкове видання / упорядники Загнітко А., Балко М. Донецьк : ДонНУ, 2013. С. 111–114.
11. Кононенко В. Василь Грещук – людина, вчений, педагог. *Прикарпатський вісник Наукового товариства ім. Шевченка*. Серія : Слово. 2019. № 2 (54). – С. 543–552.

Інформаційно-бібліографічне видання

Упорядники
Валентина Грещук
Ольга Блинчук

ВАСИЛЬ ВАСИЛЬОВИЧ ГРЕЩУК
бібліографічний показчик
(до 70-річчя від дня народження)

Відповідальний редактор
Михайло Бігусяк

Технічний редактор
Ірина Шикеринець

Верстка
Ярослави Король

Серія друкується за ухвалою Вченої ради
Прикарпатського національного університету
імені Василя Стефаника

Підп. до друку 21.05.2019 р.
Формат 60x84/16. Гарнітура «Times New Roman».
Ум. друк. арк. 4,07. Зам. 2601. Наклад 50.

Видавець: Видавництво «Місто НВ»
76000, м. Івано-Франківськ,
вул. Чорновола, 23.
Тел.: (0342) 55-94-93.

*Свідоцтво суб'єкта видавничої справи
ІФ № 9 від 02.02.2001 року*

Віддруковано: Друкарня «Місто НВ»
76000, м. Івано-Франківськ,
вул. Чорновола, 23.

